

Laat de windvlagen der hemelen tussen jullie dansen!

Op het schilderij zien we verschillende mensfiguren die elkaar vasthouden en lijken te beschermen. Zijn het ouders met hun kinderen? Wie weet...

Partners of vrienden? Ook dat is mogelijk....

Mensen onderweg die elkaar ontmoeten, samen optrekken én tegelijk hun eigen weg gaan.

“Alleen en samen” is het thema van deze serie schilderijen van Dorotha.

We zien het voor ons.

Mensen zijn met elkaar verbonden, mensen houden elkaar vast, letterlijk en figuurlijk. Zo houden we elkaar overeind en op de been. Mensen zorgen voor elkaar, weten zich voor elkaar verantwoordelijk. Mensen trekken samen op, in een relatie, gezin of vriendengroep, en zelfs in een geloofsgemeenschap. Het is niet goed dat een mens alleen is, zo zegt ons de Schrift. En we kunnen dat beamen: eenzaamheid doet pijn.

Tegelijk hoort bij elke relatie ook de kunst van het loslaten.

We hebben de ander lief, maar moeten de ander ook de ruimte geven. Wellicht is dat in de relatie tussen ouders en kinderen nog het duidelijkst te zien. Ouders willen alles voor hun kind doen, en proberen alle verdriet te voorkomen. Maar dat lukt niet. Kinderen moeten op een dag alleen naar school, kinderen vallen een keer uit de schommel, pubers maken hun eigen fouten en komen soms veel te laat thuis. Zo leren ze hun eigen verantwoordelijkheid.

Ik heb een boekje “De profeet” van Kahlil Gebran met allerlei wijze raadgevingen. Tegen ouders van kinderen zegt hij: “Kinderen stammen van jullie af, maar zijn niet jullie schepping, en ook al zijn ze bij je, toch behoren ze je niet toe”.

Ik denk dat het voor iedere relatie belangrijk is om elkaar vast te houden en tegelijk ook de ruimte te gunnen. We trekken samen op, als partners, met onze ouders, met onze vrienden, maar gunnen elkaar ook de nodige ruimte. Dezelfde profeet schrijft over het huwelijk:

“Jullie zullen tezamen zijn, zelfs in het stille geheugen van God. Maar laat er ruimtes blijven in jullie saamhorigheid. Laat de windvlaggen van de hemelen tussen jullie dansen”.

Alleen én samen, vasthouden én loslaten.

Het is niet altijd gemakkelijk. Vinden we het evenwicht ten dienste van de ander?